

Un altre aspecte del gran mural

Sus compras en Tejidos y Confección

Más economía...

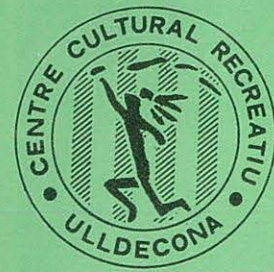
Más surtido...

Más novedad...

Más calidad...

Casa ENRIQUE

San Antonio, 13 - Teléfono 72 01 13 - ULLDECONA

C. C. R.

FUNDAT L'ANY 1947
ULLDECONA, SETEMBRE / OCTUBRE 1982

NUM. 2

Mural pintat amb gran colorit, al local social del C.C.R., per M.^o José Pasalamar i Pasalamar i M.^o Carme Sauch i Cruz, a les quals donem les gràcies pel seu esforç en la realització d'aquest mural, que dona una sensació de joventut i colorit al nostre local.

BUTLLETI D'ÚS
INTERN

Activitats del CCR

SECCIO DE MUNTANYA

La secció de muntanya, segueix endavant intentant cada dia millorar-se cada dia més, els socis i simpatitzans que s'adereixen cada dia a la secció son cada dia més nombrosos. El número de federats aquest any augmentaren en un 20 %, senyal de que va prou bé.

Un greu problema que tenim encara que ha estat un poc resolt es del transport, pero en aquesta darrera temporada l'hem solucionat i ens ha permet fer acampades a pinar Pla, además d'una acampada a les mines de Maruja a 10 km. de Beceit, fen una ruta de anada per les pistes de Fredes y de tornada sortin per dalt anan a voltar per Tortosa, una acampada molt maca que incluía trevesar totes les Gúbies del Parrisal en sentit invers, visitan uns paisatges realment fantàstics.

Per al proper dia 10 d'octubre i per un altra part està programada la sortida, si Deu vol, per a la primera acampada a la Vall d'Aran, acampada que tindrà lloc els dies 10, 11 i 12 d'Octubre.

SECCIO DE TEATRE

NOTICIA BIOGRAFICA

El passat diumenge 29 d'agost a les 6'30 de la tarda i al teatre Municipal, la secció de teatre del Centre Cultural, representà la comèdia d'Assumta González "DOS EMBOLICS I UNA RECOMANACIO". Va estar molt divertida i el nombrós públic assistent ho va passar molt bé. Aquesta obra el dia 31 d'octubre la representarem a Campredó. També el dia 16 d'octubre i dins les festes del nostre Patró Sant Lluç, el grup de teatre Torrelblanquins de Torrelblanca representarà l'obra de Josep L. i Rodolf Sirera "EL BRUNZIR DE LES ABELLES". Amb aquest grup hem fet un intercanvi cultural ja que el dia 2 d'octubre, el nostre grup va representà a Torrelblanca l'obra "DOS EMBOLICS I UNA RECOMANACIO", obtenen un gran èxit com a tot arreu on s'ha representat.

Per als dies 19, 20 i 21 de novembre estem preparant, juntament, amb l'Orfeó Ulldaconenc, i la banda local de Música i la Passió, un grant esdeveniment cultural per a les nostres comarques com és la representació de l'obra de Santiago Russinyol "L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE", com a homenatge al 50 aniversari de la mort d'aquest gran escriptor català.

SANTIAGO RUSSINYOL, va néixer a Barcelona el 25 de febrer de 1861, al número 37 del carrer de la Princesa, fill i nét de fabricants de teixits. Morts els seus pares essent ell infant, fou posat sota la tutela del seu avi, el qual l'encarrilà cap al món del comerç. Però Russinyol volia esser pintor, i d'amagat en començà l'aprenentatge. Aquesta pugna, resolta sense tibantors, va inspirar més tard a Russinyol la millor i més popular de les seves obres: «L'auca del senyor Esteve». Lliurat a la seva vocació, es traslladà a Paris, on visqué uns quants anys. Alternà els pinzells amb la ploma, i després d'unes cròniques periodístiques començà a publicar impressions, a les quals seguien algunes novel·les i una gran quantitat d'obres teatrals. El seu humorisme i la seva càustica filosofia feren de Russinyol un dels autors més populars de la postRenaixença. Mort a Aranjuez, on havia anat a pintar els seus jardins, el 13 de juny de 1931.

ACTIVITATS A LES FESTES MAJORS

El primer dissabte de festes, vam organitzar el "XI CONCURS DE DIBUIX RAPID" en aquesta ocasió, els participants quasi vam arribar als cent i feia molt bonic veurels a tots a la plaça de l'Església pintan les arcades dels "PORCHES". El lliurament de premis es realitzà el dissabte 11 de setembre al migdia a la Sala d'Actes de l'Ajuntament. Els premiats van ésser 31 que no està gens mal i va ésser possible gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament, la Caixa d'Estalvis Provincial de Tarragona, Banc Mercantil i Biblioteca Popular. També volem donar les gràcies al jurat que va està compost per: Josep Córdoba, Pere Sans, Josep M.ª Querol, Joan M. Subirats i Francesca Vericat i Josep M.ª Pasalamar.

També com els anys passats, vam organitzar conjuntament amb el Club Sant Lluç, dos dies de Jocs Populars infantils, patrocinats per l'Ajuntament, el primer dia, dilluns 6 al Passeig de l'estació, i el segon dia dijous, a la plaça del Mercat Veil. Menuts i grans tots ho vam passar molt bé. Principalment els infants.

D'altra banda es van fer tres carrosses per al "Coso Iris", que van donar vistositat a la desfilada.

Activitats del CCR

CONFERENCIA DE TEATRE

El passat dia 27 d'agost, el CCR va promoure una conferència-col·loqui sobre Teatre. Aquesta xerrada fou dirigida per J. Baptiste Vizcarro, a causa del seu viatge i assistència al Curset de direcció al Teatre de Comèdies d'Almagro (Ciudad Real).

El lloc de la trobada era el local social del CCR. El diàleg i l'accés a l'acte eren lliures i oberts per a tothom.

I, evidentment, l'assistència va ser molt nombrosa. Hi havia gent de totes les edats. I no tan sols gent que surt al teatre, o que té a veure amb el teatre directa o indirectament, no, no. La cosa que va cridar l'atenció va ser la participació dels espectadors, del públic. I això va ser una prova de l'interès que el poble d'Ulldecona té per tots els actes i tasques culturals. Va ser, doncs, una trobada cara a cara entre el actor, el director i el

públic. Es a dir, una conversa entre persones que fa molts anys que són darrera les cortines de l'escenari i persones que normalment veuen i participen amb l'assistència a l'obra teatral.

Cal dir també, que en un principi la gent no gosava a obrir la boca. I en certa manera s'explica. Però, a poc a poc J. Baptista Vizcarro va donar la força i el caliu necessari per al col·loqui. Al moment joves i grans van oferir les seves opinions. Es va parlar de qüestions importants: De la part tècnica del Teatre, llums, vestimenta, colors; de

la relació director-actors; del reparament de l'escena, de l'escenari; de la funció importantíssima dels assaigs. En fi, tota una sèrie de coses que fan possible un millorament tècnic a l'obra i un perfeccionament d'expressió als actors.

A més a més del president del CCR, Gabriel Roig; del nostre director de teatre, Pere Sans; d'altres membres del CCR i de gent d'Ulldecona en general, també cal anomenar l'assistència i participació de dos membres de la Coordinadora Teatral de les comarques de l'Ebre: Josep Ferré i Royo del grup Montsià de Teatre d'Amposta, vice-president, i també, Xavier Aragó i Arasa del grup teatral Planer de Santa Bàrbara, secretari.

Totes aquestes persones van dir la seva opinió sobre diversos temes. El diàleg va donar un bon fruit: ens va assabentar de moltes coses que, potser, fins llavors ignoràvem.

Una vegada més el CCR va complir la seva tasca: ser portador de cultura. Perquè una conferència de Teatre sempre és un mitjà d'informació i cultura. I l'encís i el poder màgic d'una cosa sense definició ens va unir novament amb harmonia.

EL TEATRE

La Cultura en marxa

ELS GRUPS DE TEATRE DE LES TERRES DE L'EBRE S'ORGANITZEN

Darrerament ha tingut lloc a la seu dels Serveis Territorials de Tortosa la reunió periòdica que se celebra per tirar endavant tota la problemàtica que comporta el desenvolupament teatral als nostres pobles. Així com en altres ocasions l'assistència dels representants de cada Grup és nombrosa i apassionada per trobar solucions a les seves tasques culturals.

Alguns dels objectius que paulatinament es va aconseguint són varis, entre ells destaca la notificació, per part del Servei d'Activitats Artístiques i Literàries, que properament a la seu d'aquestes dependències restaran a disposició de tots els Grups Teatral interessats les col·leccions completes de l'Editorial Millà, Picazo i Robrenyo de textos teatrals; tenint d'aquesta manera al seu abast uns fons d'informació inimaginables fins avui.

Els projectes que cal aconseguir en etapes pròximes són organitzar un curs de teatre bàsic; la confecció d'un butlletí intern per a comunicar totes les obres muntades i a punt de representar; aconseguir la col·laboració dels artistes comarcals quant als decorats, música, etc.; assabentar els ajuntaments, entitats culturals i associacions de pares que cal que el teatre arribi a les escoles amb la col·laboració d'aquests Grups; i organitzar un Festival de Teatre de les nostres terres, que pot molt bé aglutinar i a la vegada desenvolupar possibilitats,

aconseguint una normalització d'aquest espai cultural.

Finalment es va arribar a l'acord unànime d'anomenar una junta provisional i gestora de la Coordinadora Teatral de les Comarques de l'Ebre, essent elegits els següents senyors: President, Sr. Josep Mª Ribes i Herrero del Grup Escènic del Patronat de Tortosa; Vice-President, Sr. Josep Ferré i Royo del Grup Montsià de Teatre d'Amposta; Secretari, Sr. Xavier Aragó i

Arasa del Grup Teatral Planer de Sta. Bàrbara; Vocals, Sra. Marta Manzaneres del Grup Teatral Popular de Sant Jaume d'Enveja, Sr. Gabriel Roig i Querol del Grup Secció de Teatre del Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona Sr. Josep Bertomeu i Mercé del Grup Parroquial de Deltebre i Sr. Xavier Gavalvà i Planelles del Grup La Tartana de Paüls.

Es pot afirmar que el fet d'aquestes trobades periòdiques són molt importants per incidir directament en la comunicació in-

terna dels Grups, arribant a una coneixença mútua que facilita l'intercanvi d'experiències i és un ajut fonamental en qualsevol tipus de col·laboració posterior.

Aquests Serveis Territorials de Cultura donen el seu suport a la Coordinadora Teatral de les Comarques de l'Ebre, per ser una eina aglutinadora d'esforços i futures realitzacions, que pot arribar a ser un element desenvolupador del teatre a les nostres terres i amb ell cada un dels seus Grups Teatral.

COL·LABORACIONS

He recibido el Butlletí Informatiu del C. C. R. Primero con extrañeza. Después de hojearlo, interesante. Me pongo cómodo, y me pongo a leerlo en todo su contenido. Mi opinión de ahora después de haberlo leído de cabo a rabo, es EXCELENTE.

Mi pensamiento ha retrocedido 20 ó 25 años antes. Los 8 ó 10 años que estuve en la Directiva del C. C. R. Ocupando TODOS los cargos, con sinceridad digo, que nunca me hubiera creído que se llegaran a hacer tantas y tan variadas actividades. Antaño, sólo el canto era lo que ocupaba todo el espacio. A finales de los últimos años en que permanecí en la Directiva, fueron algún concurso, actividades teatrales, y en último lugar, "LA PASION DE NUESTRO SEÑOR JESUCRISTO". Es verdad que este Drama Sacro, fue un éxito, pero a costas de sacrificar al buen Coro de excelentes voces que poseía. ¿Porqué intentó formar el CENTRO CULTURAL LA PASION? Para obras benéficas de la Población. ¿Intervinieron todos los del C. C. en poder formar todos los personajes necesarios? Pues sí, pero como sea que el C. C., creó oportuno, entregarlo desinteresadamente al Pueblo, por medio de un Patronato que nosotros mismos escogi-

mos. Al principio, todos nos daban la espalda, pero tras insistir una, dos y varias veces, pudimos reunir una Representación de todo el Pueblo. ¡Cuántos sacrificios, penas y sufrimientos nos costó la Representación de Jesús! Era entonces yo, el Vice-Presidente, cuando se inició, pero a los dos años, ya pasaba a ocupar el cargo de Presidente, que dejé a los dos años reglamentarios. La Pasión, se nos fue, pero el CENTRO CULTURAL, sigue su camino ascendente. Deja atrás, buena mella de sus actividades. A cada generación, nuevas y variadas actividades. Si yo fuera joven, intentaría formar, lo que he intentado en muchas ocasiones sin lograr nada positivo y es, hacer o formar un grupo de 5, 6 u 8 jóvenes que con sus guitarras, violines, acordeones y sus voces, pudiera formarse una actividad más en este querido CENTRO CULTURAL. A vosotros, los jóvenes que formáis la Directiva, os toca intentarlo. Creedme que sería un éxito. Un gran éxito. Haber si podremos seguir diciendo, que el CENTRO CULTURAL, es una excelente MADRE, que sabe dar buenos hijos, como por ejemplo: "LA PASION DE ULLDECONA".

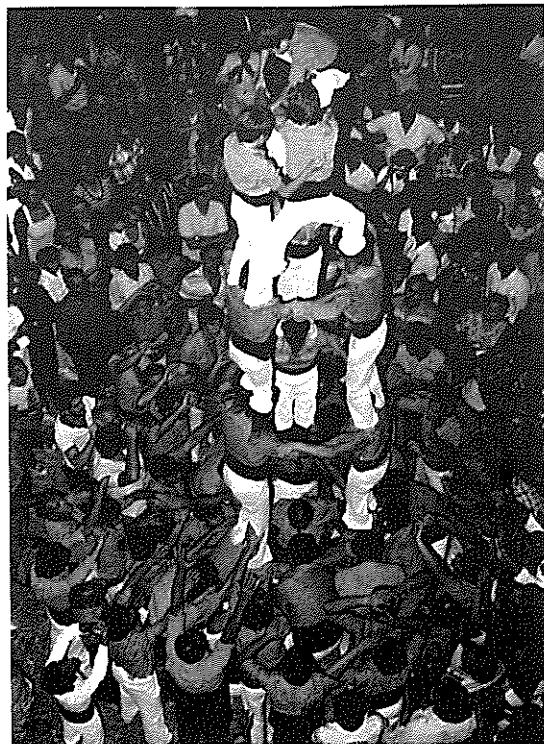
MANUEL VIDAL BARRERA
Presidente Asociación de Jubilados y Pensionistas

ELS CASTELLS, UNA MANIFESTACIÓ VIVA DEL FOLKLORE CATALA

La paraula **folklore** ha decaigut molt, en els darrers temps, a Catalunya. Des de punts dirigits, oficials, havia estat emprada d'una manera abusiva, tant a tort i a dret, que la falta de raó ha produït un desencaix. Així, és fàcil que una associació d'idees ens faci posar en el mateix sac termes i expressions com —ens cal dir-ho en castellà— “las folklóricas”, “la fiesta nacional”, etc. Valgui, aquesta apreciació, per a denotar i subratllar que la gent d'un país pot trobar-se indefensa, en ocasions, davant el fet que algú, a consciència o no, manipulí quelcom tan sagrat com és l'essència íntima del poble.

Perquè essència intrínseca del poble és el folklore. Com és sabut, la paraula, encunyada a començos del segle passat, equival a “saber, contingut” (**lore**) “popular” (**folk**). Menys sabut és que, també al segle passat, diversos erudits catalans es reuniren, en una sessió que presidí el polític Valentí Almirall, per tal de determinar una expressió catalana que suplís aquell terme anglosaxó (inicialment, germànic) que anava introduint-se al nostre país, i que, després d'un parell d'hores llargues de debatre la qüestió, aqueixos intel·lectuals convingueren que “folklore” era una forma lingüística que —avui ho podríem dir així— mereixia tenir llum verda en el nostre parlar. **Folklore** i els seus derivats, com **folklorístic** i **folklorista**.

Tanmateix, l'expressió, a còpia d'ésser usada sense to ni so per estaments que precisament n'hauria hagut de vetllar la puresa, ha perdut, si no validesa, bona part del seu prestigi. En conseqüència, quan s'ha produït el capgirell polític —almenys, un cert capgirell—, hom ha volgut deixar de banda el mot “folklore”, i a Ca-

talunya ha pres volada el concepte de “cultura tradicional i popular”. No res a objectar-hi, sempre i quan restin les coses en el lloc que els correspon de dret. **Folklorista**, posem per cas, no troba la substitució ni en culturista, ni en tradicionalista, ni en popularista.

Les reflexions anteriors venen a tomb en glossar, amb el títol de l'article present, “Els Castells, una manifestació viva del folklore català”.

“Els Castells —algú ha escrit— són un ball de plaça, de carrer, que encara que siguin uns pocs que els executen és tot el poble que els fa”. Escau de preguntar-nos per quines raons ha pres gran increment en els darrers anys el procés casteller. A diferència de quinze, deu, sis anys enera, no és rar, ben al contrari, a hores d'ara, que els periòdics parlin del “món casteller” i del “fet casteller”. Alguna informació castellera apareix àdhuc en diaris i revistes de fora de les comarques on els Castellans han arrelat. Aquestes comarques són, fonamentalment, el Camp de Tarragona i el Penedès, a les quals s'han afegit modernament el Barcelonès, el Va-

llès, el Garraf, el Baix Llobregat i el Priorat.

A les encontrades bàsiques —el Camp de Tarragona i el Penedès (caldria lloar, també, les viles de Montblanc i Igualada)— s'agermanen, en els Castells, els dos conceptes que inspira el folklore: la cultura tradicional i la cultura popular. Tota una saviesa sorgida del poble ha creat una imatge i ha imprès una fisonomia a les festes de determinades localitats catalanes: Vilafranca del Penedès, el Vendrell, Tarragona, Torredembarra, Altafulla, l'Arboç del Penedès, Sitges, Vilanova i la Geltrú, Sant Pere de Ribes, Cornudella de Montsant, Terrassa, Valls, Bisbal del Penedès, els Monjos Vila-rodona, Sant Jaume dels Domenys, etc. Coadjuva, evidentment, a l'actual eufòria castellera i a la seva expansió —Reus, Granollers, Castelldefels...—, no ometen pas la capital catalana, la necessitat que s'esdevé, en l'actualitat, de manifestar o retrobar les arrels com a país.

Encara hi ha més. Els Castells, en la fase actual, fan, en determinats aspectes, un servei no solament al país, sinó de país. Volem assenyalar, amb això, un aspecte concret: el de la captació, el de la integració d'individus forans a l'execució, entre nosaltres, de “l'obra ben feta”. Un castell és una plasmació soberga a la qual tots podem contribuir; si més no, situant-nos a la “pinya” i “posant mans” (per tal de prevenir els efectes de la possible cai-

guda). I tinguem-ho en compte: cap colla castellera mai s'ha negat a donar cabuda a les seves files al foraster que ha desitjat incorporar-s'hi. En observar els cognoms dels castellers, tant de les colles reputades grans com de les considerades modestes, és segur que hi trobarem diversos **altres catalans** (en especial, entre els elements dels “pisos alts”; és a dir, en “la canalleta” i els pisos de sota “el pom de dalt”).

L'andalús, el gallec, l'aragonès que “viu i treballa a Catalunya” i que “juga” en català, perquè batega amb l'esperit del poble, expressa també un perquè vital del nostre folklore, puix que els Castells són una manifestació viva que ens crida a tots, amb el seu lema clàssic de “força, equilibri, valor i seny”, al qual en els nostres dies ha estat afegit el cinquè postulat: el de la germanor.

Amb els Castells, l'anècdota del folklore tronat i xaró queda excedida per la categoria de la veritable cultura tradicional i popular. I que, per tant, en ésser la cultura genuïna d'un poble franc i noble, s'expressa sempre amb els braços oberts.

PERE CATALA I ROCA

Servei de coordinació i ajuda tècnica a la Premsa comarcal

eurochrom

LABORATORIO FOTOGRAFICO

DISTRIBUIDOR: CINE FOTO **millán**

Avda. Ramón Salomón, 19
Teléfono 720363 - Apartado 7
ULLDECONA

INTRODUCCION A LA VIDA ESPIRITUAL

A) Evolución del mundo, materialmente

El mundo material tal y como nosotros lo conocemos, ha sorprendido hasta al propio hombre, con su tremenda evolución hacia el perfeccionamiento y mayor acondicionamiento de la vida en la tierra.

Nuestro mundo ha prosperado enormemente. De la edad de Piedra, al dominio y generalizada utilización de los metales, el cristal y el plástico, y como no, el descubrimiento de la luz eléctrica.

Grandes cambios se han producido en nuestro mundo, ¡sí!

Los grandes medios de comunicación descubiertos, como la TV, la Radio, el Teléfono, que nos han permitido un mayor contacto con las gentes de lejanas tierras, una mayor comunicación con otras razas y sociedades, que nos han permitido un mayor intercambio cultural, a todos sus niveles.

Los medios de transporte mecanizados, han tenido sin lugar a dudas, una importantísima actuación en tal intercambio Cultural y Mercantil.

Incluso el hombre, se ha permitido bajar a lo más profundo de los Océanos, conocer las misteriosas profundidades oceánicas, con sus potentes submarinos atómicos, y como no, la conquista del espacio, uno de los hechos más anhelados por el hombre quizá desde sus principios.

Potentes aviones surcan los cielos a grandes velocidades y hasta larguísimas distancias.

Y el mayor de los sueños espaciales, ¡El hombre ha logrado pisar la Luna! y volver a la Tierra con vida, y con ello, el

hombre ha hecho su primer intento por conquistar el Espacio exterior.

Todo gracias a una muy avanzada ciencia Tecnológica, siempre en vías de mayor perfeccionamiento, y que el hombre ha sido adaptado según sus necesidades, a los diferentes campos de trabajo e investigación, de la vida humana, de su vida en el Planeta Tierra.

Temibles enfermedades, que antaño causaban la inminente muerte del hombre, epidemias apocalípticas que diezaban la población, hoy han sido dominadas por la evolución de la Ciencia Médica con todas sus variedades para ello.

B) Nuestro descontento interior con esta vida materialista

En esta Sociedad, creada según los conceptos sobre la vida, que tiene el materialismo, creo poder distinguir tres tipos de hombres.

a) Los que se encuentran totalmente a gusto en ella y con sus formas.

b) Los que se encuentran más o menos a gusto, o a disgusto, pero que en realidad no les importa, lo que la sociedad les pueda proporcionar.

c) Los que bajo ningún concepto les llena esta Sociedad, por encontrarle a faltar, una vida más interior, los que se buscan a sí mismos, los que pretenden dar un significado, verdaderamente coherente a esta vida y nuestro paso por la misma.

¡Pues bien!, este trabajo, va dirigido para este tercer grupo de hombres que por estar descontentos con lo que la Sociedad Materialista les da, buscan

algo que pueda cambiar el sentido de su vida.

Estas gentes a las que no les llena en lo más mínimo, su profundo vacío interior, ni la TV, ni las salas de baile, ni en general las distracciones que esta vida les proporciona, y más seriamente, no están de acuerdo con las ideas sociales y filosóficas que los Materialistas vienen imprimiendo en nuestras vidas. Porque no están o estamos de acuerdo con cuanto la sociedad actual nos proporciona, creo que es algo que flota en el ambiente.

A la sociedad de hoy, parece nada más importarle trabajar, unas diez o doce horas diarias, para con eso tener una serie de distracciones que por supuesto, le absorben el poco tiempo libre que tiene, para comunicarse seriamente con su familia, con sus amigos incluso, con los cuales la comunicación se queda en un intercambio de copas en un triste y oscuro bar, "Ahora pago yo, luego pagas tú".

Esto lo sabe perfectamente la Juventud actual, esa Juventud que todavía está despierta y percibe la importancia de lo que está sucediendo en sus cosas.

La comunicación con sus padres no es, ni en mucho, la que debiera de ser; esto a consecuencia de que el padre ha trabajado mucho, y pesadas horas para pagarle unas comodidades a la familia, que luego van a romper con la armonía de tal familia. La madre está agotada también por todo su trabajo diario, por poner en orden la casa y los enseres de toda la familia; y por supuesto también quiere descansar un poco, y lo hace viendo por la TV la típica serie americana...

¡Total! que ahí se quedan los padres por un lado, y los hijos a su aire; se ha roto la preciosa unidad de la dulce familia cristiana, y todo producido por un ritmo de vida al que

nos obliga la Sociedad tremendamente basada en el materialismo, en el dinero. Y por supuesto todo esto ha producido, produce y seguirá produciendo, un olvido casi total, de los sentimientos más puros del hombre.

El amor, entendimiento, comprensión, justicia y todo cuanto une a los hombres, en lugar de separar, de aislar.

C) Introducción a la vida espiritualista

Hermanos, el pasotismo, ayer y hoy es cosa de todos, de los jóvenes y de los maduros. Unámonos, pues, y acabemos con todo esto.

Creo que la única solución para llenar esa Vida Interior, será trabajar con menos ansiedad, sin tener tanto en cuenta el dinero y las comodidades, y dándole más importancia a la comunicación dentro y fuera, porque no, del grupo familiar. Intentando al mismo tiempo llevar una vida más en armonía con la naturaleza, e intentando conocer y armonizarnos, no ya con la naturaleza terrena, si no con nuestra propia naturaleza, como seres humanos, conociéndonos a nosotros mismos y luchando para apartar los malos pensamientos que tanto daños hacen a nuestras vidas.

"CONOCETE A TI MISMO, Y CONOCERAS A DIOS".

Todas estas comodidades están bien, pero siempre sin olvidar que el hombre es algo más

que una máquina de consumo.

El hombre es un Espíritu, que conoce el bien y el mal, lo elevado y lo bajo, y debe, si bien quiere andar por la vida, elegir.

Dirijamos pues nuestras vidas aquí con el materialismo, según nuestro espíritu, según nuestros más elevados conceptos de la vida y hallaremos el punto medio entre MATERIALISMO-ESPIRITUALIDAD.

Actuando según la más elevada esencia de la vida (EL ESPIRITU) hallaremos las soluciones, claras y sencillas a cuantos problemas invaden nuestra vida, hallaremos respuestas perfectamente válidas a cuanto el mundo materialista no puede llegar.

D) Mensaje Cristiano

Recordemos a aquel Hombre que pasó por la tierra y dejó sus huellas marcadas con sangre para siempre, trayendo un grandioso mensaje de PAZ, AMOR y COMPRENSION para toda la humanidad, sin distinción de raza, posición social, ni credos.

Parece, que hemos olvidado su gran doctrina, para el Entendimiento y comprensión de la vida y sus misterios.

Es más, nos atrevemos incluso a negar su propia existencia y hasta la existencia del Dios Padre, que a la Tierra le mandó, en un gran y fiel intento por salvar a la humanidad del simple vivir, o mejor sobrevivir, para elevar un entendimiento a

la comprensión de sí mismo.

El hombre se está perdiendo en su viejo costumbrismo que hoy ya carece hasta de significado, se está negando como Ser, que tiende a la evolución, a la elevación de su vida hacia Dios viviente, del cuál habita una chispa en cada uno de nosotros y en cada cosa creada, como Ser que salió del Padre y que a El debe volver. Y eso es sólo posible cuando lo hayamos reconocido y aceptado en nuestra vida, y en nuestros corazones.

JESUCRISTO, dijo: "BUSCAD EL REINO DE DIOS Y LO DEMAS SE OS DARA POR AÑADIDURA".

Con lo cual quería decirnos, que viviéramos y buscáramos en su doctrina.

Que cumpliéramos con sus Leyes, que moran y rigen en toda la Creación, y todo cuanto de material necesitáramos para nuestra vida y cumplimiento de su Ley, se nos daría como fruto de haber actuado respetando sus leyes.

Lo realmente principal es vivir, con y para con Dios, y vosotros mismos, os daréis cuenta, de como se os solucionan los más diversos problemas, como por arte de magia.

Seguid, pues el gran mensaje que nuestro hermano Jesucristo nos dejó, y el amor de Dios brotará de nuestros corazones.

JOAN

Armería y Joyería J. ESCOTO

Purísima, 7 - Teléfono 72 00 47 - ULLDECONA (Tarragona)

POESIA

No sé, si es mi conciencia

que no me deja descansar

o es que el gato
con su mirada extraña y fija sobre mi
me acusa sin parar
de algo que me avergüenzo
y me obliga a explicar

Antes diré — en honor a la verdad
que su comportamiento, ha sido siempre honrado
pero no sé, porqué oculta razón
nunca ha sido de mi agrado
(me refiero al gato)

«Sobre la mesa ya preparada para la comida
había una bandeja que a un hermoso pescado contenía
Sentí deseos de probarlo...
pero el miedo al castigo, por la falta cometida
me lo impedía

Mas la poderosa tentación
hizo discurrir mi imaginación
y una idea apareció en mi mente:
¡El gato será la salvación!

Idóneas eran las circunstancias...
el gato, el pescado y yo

Comí un trozo de pescado
Después le pegué fuerte al gato...
Vino mi madre — ¿Qué está pasando?
— ¡He visto como el gato se estaba comiendo el pescado!

No sé, si es mi conciencia

que no me deja descansar

o es que el gato
con su mirada extraña y fija sobre mi
me acusa sin parar
de algo que me avergüenzo
y me obliga a confesar

XAVIER GAUXACHS

HIMNE DEL CENTRE CULTURAL

Sóc d'Ulldecona
i sóc del «Centro»
i amb lo que la vida em dóna
jó, m'acontento

Sóc d'Ulldecona
que és sé català
soc fill d'una terra
que no té rés que desitja

Treball, cultura i salut
és lo que té el poble meu
per això, jo ara he volgut
donar-li les gràcies a Déu

Sant Lluç i la Pietat
són els nostres Patrons
i de sincera amistat
ens omplen els nostres cors

M'agrada la broma, el pernil i el vi
i està totes hores cantan així:

Sóc d'Ulldecona
i sóc del «Centro», etc. ...

Lletra i Música:
XAVIER GAUXACHS

Pensamientos

Pertecemos a lo que apetecemos:
al ser amado, a la patria preferida, a la
eternidad que anhela el instinto. Pero
nos pertenece lo que vamos conociendo:
dominamos la naturaleza que entendemos,
dominamos la humanidad que desciframos,
dominamos el enigma que descubrimos.

LUIS LOPEZ DE MESA

La grandeza de un pueblo depende de
la cultura de sus habitantes.

El que estudia aprende, el que aprende
sabe y el que sabe puede.

Gotas de humor

En un manicomio, el director observa que en
el patio había un poste, y que en su parte
superior tenía una tablilla, los locos subían
por el poste y llegando a duras penas arriba
miraban la tablilla, y bajaban con grandes
asentimientos de cabeza y así iban pasando
todos, hasta que no pudiendo aguantar la
curiosidad, le preguntó a uno; oye, que es lo
dice ahí arriba, y el loco le contestó. La ver-
dad más grande del mundo, y así, fue
interrogándolos a todos y siempre le decían
lo mismo; hasta que el hombre dominado
por la curiosidad, se decidió a subir, y des-
pués de muchos esfuerzos al llegar arriba
pudo leer:

FIN DEL POSTE.

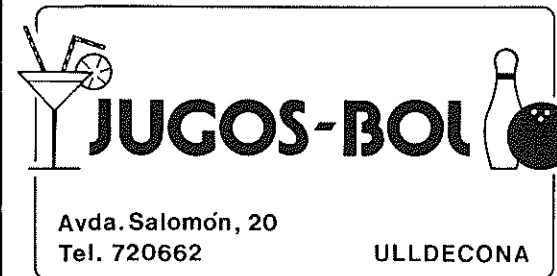
GRAU

Ferreteria Industrial i Domèstica

LLISTES DE NOCES
ELECTRODOMESTICS SUPER-SER
PINTURES TITAN-LUX
Distribuidor Oficial: BOSCH i
MOTO-SERRES TRONK

Carrer Major, 104 - Tel. 72 01 89

ULLDECONA

JUGOS-BOL

Avda. Salomón, 20
Tel. 720662

ULLDECONA

GRUNDIG

La seguridad de un gran nombre.

radio, tv color, hi-fi
electrodomésticos

Radio
Ferre

San Antonio, 38 - Tel. 72 01 08
ULLDECONA

SETTA

INDUSTRIA GRAFICA

PAPELERIA
Mayor, 91
Teléfono 72 00 24

TALLER
Montemolín, 15
Teléfono 72 03 11
ULLDECONA (Tarragona)

No ho Subiti...

en el camí de la seva seguretat

Automòbils, Incendi, Robo, Individual, Incendis de Collites, i la
seva darrera novetat: VIDA, amb participació en els beneficis

Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA
Sant Antoni, 8 - Telèfon 72 03 37

ESPECIALITAT EN FRANKFURT
y Plancha en general

BAR

Vicent Ferrández

Carrer Calvari, 57 - ULLDECONA

CONSTRUCCIONES

TOSTAO

ULLDECONA

LIBRERIA

Pasalaman

Diaris - Llibres - Revistes
Material Escolar

Al servei de l'informació
i de la cultura

Sant Antoni, 13
ULLDECONA